

andre steder uden for nogen stats jurisdiktion, f.eks. en ø, som endnu måtte være ingenmandsland.

Til artikel 101:

Artiklen, der stort set er identisk med artikel 15 i 1958-konventionen, giver en generel definition af begrebet »sørøveri« i folkeretlig forstand. Der er tale om en international forbrydelse eller en forbrydelse mod »ordre public«.

Sørøveri omfatter enhver ulovlig voldshandling, tilbageholdelse eller plyndring, som udføres i personligt øjemed af besætningen eller passagererne på et privat skib eller privat luftfartøj mod:

- a) et andet skib eller luftfartøj eller mod personer eller ejendom ombord
- b) et skib, luftfartøj, personer eller ejendom på et område uden for nogen stats jurisdiktion.

Bestemmelsen omfatter også tilskyndelse eller forsætlig bistand til sørøveri.

Handlingen skal være foretaget »i privat øjemed.« Handlinger, som er politisk motiveret, anses ikke for at falde under begrebet sørøveri. Det er ikke nødvendigt, at der i forbindelse med handlingen foreligger forsæt til »berigelse« - alene et had eller hævnmotiv er tilstrækkeligt.

Sørøveri kan ikke begås af et krigsskib eller andet statsskib, men alene af et privat skib, jf. dog artikel 102.

Artikel 101 omfatter kun handlinger begået på det åbne hav, i den eksklusive økonomiske zone, jf. artikel 58, stk. 2, eller i et område uden for nogen stats jurisdiktion, se kommentaren til artikel 100.

Såfremt tilsvarende handlinger er begået inden for en stats land-, luft- og søterritorium, betragtes det ikke som sørøveri i egentlig forstand (en international forbrydelse), men en forbrydelse (røveri) underlagt den pågældende stats nationale lovgivning.

Der er ikke i definitionen af sørøveri givet nogen beskrivelse af, hvilke handlinger, som er »ulovlige« (under a). Spørgsmålet må på denne baggrund afgøres af den nationale domstol i det land, hvor sagen mod det pågældende sørøverskib/luftfartøj kommer til pådømmelse. Det bemærkes i denne forbindelse, at et skib, som har gjort sig skyldig i sørøveri, er undergivet andre staters jurisdiktion, herunder også strafferetligt, og ikke kun flagstatens, jf. artikel 105.

Til artikel 102:

Artiklen, der svarer til artikel 16 i 1958-konventionen, ligestiller sørøveri begået af et krigsskib, statsskib eller statsluftfartøj med sørøveri begået af et privat skib eller privat luftfartøj, jf. artikel 101.

Virkningen af bestemmelsen er, at et krigsskib eller statsskib/statsluftfartøj, hvis besætning har gjort mytteri og derefter udøver sørøveri, ikke længere har krav på immunitet i henhold til henholdsvis artiklerne 95 og 96. Fartøjet kan således opbringes, jf. artikel 105, og bordes i tilfælde af mistanke om, at det anvendes til sørøveri, jf. artikel 110, stk. 1, litra a.

Til artikel 103:

Artiklen, der svarer til artikel 17 i 1958-konventionen, definerer et »sørøverskib« eller »piratluftfartøj«, som et fartøj, hvor de, som har den faktiske kontrol om bord, har til hensigt at bruge det, bruger det eller har brugt det til at begå sørøverihandlinger med som beskrevet i artikel 101.

Til artikel 104:

Artiklen, som svarer til artikel 18 i 1958-konventionen, fastslår, at spørgsmålet om bevarelse eller fortabelse af nationalitet for et fartøj, som er blevet sørøverskib eller piratluftfartøj, jf. artikel 103, afgøres efter flagstatens nationale lovgivning.

Et sørøverskib eller piratluftfartøj beholder således sin nationalitet, medmindre flagstatens lovgivning betragter sørøveri som grundlag for tab af nationalitet. Flagstatens jurisdiktion over skibet eller luftfartøjet, når det beholder sin nationalitet, er imidlertid ikke længere eksklusiv, jf. artikel 105, 107 og 110, stk. 1, litra a og d.

Til artikel 105:

Artiklen, der svarer til artikel 19 i 1958-konventionen, hjemler enhver stat ret til at opbringe et »sørøverskib« eller »piratluftfartøj« eller et skib eller luftfartøj, som sørøvere eller flypirater har bemægtiget sig og har kontrol over samt anholde personer og beslaglægge ejendom om bord. Opbringelsen kan ske på det åbne hav eller på et hvilket som helst andet område uden for nogen stats jurisdiktion.

Bestemmelsen hjemler en universel jurisdiktion, som enhver stat kan udøve over for et »sørøverskib« eller »piratluftfartøj« og er den mest omfattende undtagelse fra hovedreglen i artikel 92 om flagstatens enekompetence over fartøjer, som fører dens flag på det åbne hav.

Det er domstolen i den stat, som foretager opbringelsen, som på grundlag af den nationale ret idømmer straffe og afgør, hvad der skal ske med fartøj og beslaglagt ejendom, dog med forbehold af tredjemands rettigheder, såfremt denne har handlet i god tro.